

RvS, Afdeling bestuursrechtspraak 25 februari 2000, H01.98.1052 WRB

(mrs. P.J. Boukema, J.H. Grosheide en J.A.M. van Angeren)

[Essentie] Verjaring aanspraak op vergoeding.

Verjaring aanspraak op vergoeding. Op 28 november 1991 is de verleende rechtsbijstand beëindigd. De aanvraag vergoeding dateert van 1 maart 1997. De vordering verjaart 5 jaar te rekenen vanaf 28 november 1991. De vergoeding is in dit geval gevraagd drie maanden na het verstrijken van de bedoelde termijn van vijf jaren. Het besluit is in overeenstemming met het beleid van de Raad voor Rechtsbijstand. Bijzondere feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat in dit geval ten gunste van appelland van het beleid had moeten worden afgeweken, zijn er niet (vgl. ook RvS 4 februari 2000, AB 2000, 82 met noot M. Schreuder-Vlasblom, JSV 2000/96 en Rechtbank 's-Hertogenbosch 9 augustus 1999, JSV 2000/29).

[Tekst] Uitspraak op het hoger beroep van: mr. A.J.M. van der Borst, kantoorhoudend te Etten-Leur, appelland,

en

tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch van 6 april 1998 in het geding tussen:

appelland

en

de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch.

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Procesverloop

Bij besluit van 13 mei 1997 heeft het Bureau Rechtsbijstandvoorziening van de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch appelland een vergoeding geweigerd voor door hem op basis van een aan hem verleende toevoeging verrichte werkzaamheden.

Bij besluit van 31 juli 1997 heeft de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch (hierna: de Raad) het hiertegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Dit besluit en het advies van de Commissie voor bezwaar en beroep van de Raad van 16 juli 1997, waarnaar in het besluit wordt verwezen, zijn aangehecht (niet opgenomen, *red.*).

Bij uitspraak van 6 april 1998, verzonden op dezelfde dag, heeft de Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank) het tegen dit besluit door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief van 6 mei 1998, bij de Raad van State ingekomen op dezelfde dag, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 september 1998 heeft de Raad een memorie ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 september 1999, waar appelland in persoon, en de Raad, vertegenwoordigd door J.H. Dubach en mevrouw I. Krugers, werkzaam bij de Raad, zijn verschenen.

Overwegingen ten aanzien van de feiten

Op 1 maart 1997 heeft appelland bij het Bureau Rechtsbijstandvoorziening van de Raad een verzoek om vergoeding ingediend voor de door hem, op basis van een op 10 december 1990 verleende toevoeging, verleende rechtsbijstand. De rechtsbijstandswerkzaamheden waarvoor de vergoeding is gevraagd, zijn op 28 november 1991 beëindigd.

De Raad heeft de afwijzing door het Bureau Rechtsbijstandvoorziening van de aanvraag om vergoeding in stand gelaten. Dit besluit is gegrond op het oordeel dat de vordering van appelland, bestaande uit een vergoeding voor de door hem verrichte werkzaamheden, is verjaard omdat op het moment dat hij zijn verzoek om vaststelling van een vergoeding indiende meer dan vijf jaren waren verstreken gerekend vanaf het moment dat de werkzaamheden zijn beëindigd. Dit besluit is genomen overeenkomstig het door de Raad gevoerde beleid, zoals neergelegd in het Handboek Vergoedingen (versie februari 1994), waarin op p. 20 is vermeld: "Declaraties die betrekking hebben op toevoegingen waarin de rechtsbijstand tenminste 5 jaar voor de datum van ontvangst is beëindigd, zijn verjaard. De periode van 5 jaren begint op 31 december van het jaar waarin de rechtsbijstand werd beëindigd en de vergoeding opeisbaar werd".

Naar het oordeel van de rechtbank is dit beleid in overeenstemming met artikel 3:307 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), in welke verband de rechtbank tevens heeft gewezen op artikel 3:326 van het BW. Op grond hiervan komt de rechtbank tot het oordeel dat de Raad de verjaringstermijn van vijf jaar aan appellant mocht tegenwerpen.

Overwegingen ten aanzien van het geschil

Gelet op het wettelijke systeem van vergoedingen zoals neergelegd in de Wet op de rechtsbijstand, volgens welk systeem vergoedingen als hier aan de orde op aanvraag van de rechtsbijstandverlener door het Bureau Rechtsbijstandvoorziening worden vastgesteld, dient het beleid van de Raad in deze zo te worden verstaan dat het aanvragen van een vergoeding wordt gebonden aan een termijn van vijf jaren na beëindiging van de rechtsbijstand, welke termijn begint op 31 december van het jaar waarin de rechtsbijstand is beëindigd, en dat bij overschrijding van die termijn geen vergoeding wordt toegekend. Dit beleid acht de Afdeling niet in strijd met genoemd wettelijk systeem noch anderszins onrechtmatig. Van strijd met de wet of met de tekst of strekking van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is geen sprake. Bedoeld beleid is evenmin kennelijk onredelijk of anderszins onjuist.

De vergoeding is in dit geval gevraagd drie maanden na het verstrijken van de bedoelde termijn van vijf jaren. Het besluit is dus in overeenstemming met het beleid. Bijzondere feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat in dit geval ten gunste van appellant van het beleid had moeten worden afgeweken, zijn er niet.

Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak komt, met verbetering van de gronden, voor bevestiging in aanmerking.

Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bevestigt de aangevallen uitspraak.